

ΣΥΝΔΡΟΜΗΣΙΩΤΗΡΙΟΥ
Έτησια Δρ. 15
Εξήμερος Χ
ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Κατ' ἰδιαιτέρας εὐρηγοτάτας συμφωνίας.
Ἐν Ἀλλόδοι τὰ φύλλον λευτὰ 10

ΕΚΡΙΠ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησια φρ. 20
Εξήμερος 10
ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Κατ' ἰδιαιτέρας εὐρηγοτάτας συμφωνίας
Ἐν Τουρκίᾳ τὰ φύλλον παρὰ δέος 10

Henri Lavedan

Ενοικιάζεται

Μετάφραση: [Μ-μ]

εφ. Σκριπ, Αθήνα

3 Ιανουαρίου 1896, σ. 3

HENRI LAVEDAN «ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ»

ΕΙΣ ΚΥΡΙΟΣ 33 ετών
ΘΥΡΩΣ
ΟΡΤΑΝΣΙΑ κέρη της θυρωρού.

(Πάντα της Πωλός. Πρώτη διακοπή Κοινοβίου. Η θυρωρού είναι αυτή της θεοφιλούς αρχαίως και καθιζόντα το κλάδο παραγών. Ην τήν πελάματα, όπως περιγράφει (ή ελπίσ).

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Ένοικιάζετε ή άποικισμός ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Μάλιστα, κύριε.
Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Τό πόση ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Μάλιστα, κύριε.
Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Είναι άποικισμός ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Όχι, κύριε, είναι παρμένο άποικισμός.

Ο ΚΥΡΙΟΣ, λυπημένος.— Ά !
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Δίν παραίτη, μπορούμε να τό άνη.

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Κατακή σήμερος ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Γιατί όχι, κύριε.
Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Άν είναι έτσι θέλω να τό δω.

Δίν απ άρχαί ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Καθόλου, κύριε. Ήρωε γυ' από άρματα (Φωνάζουσα) Ορτανσία !

ΟΡΤΑΝΣΙΑ, άπερχόμενη.— Τ' είναι μαζή ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Πάρε τό κλειδί της κυρίας Δε Μπενά και δώδε είς τόν κύριον.

Ο ΚΥΡΙΟΣ. Είναι άποικισμός ή κύριε ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Όχι, κύριε, είναι τήν άποικισμός.

Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Τόσο τό καλύτερος.
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Άν θέλετε να παραμείνετε. Ή μικρά φαχαλάει για τό κλειδί και φαίνεται, ότι δίν να βρούμε.

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Εσχαρίστως, κυρία.
Η θυρωρού άπερχεται προς άναγνώστη της κέρη της. Ο κύριος άπερχεται εις τήν πόλη της κέρη και παρατηρεί τό παράθυρο τού κέρητος παρμένο. Έν τήν μεταξύ ή Ορτανσία και ή μένη της συνεννοείται χριστιανισμός.

ΟΡΤΑΝΣΙΑ.— Μαζή, δίν παρατήρησις από τόν κύριον ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Όχι.

ΟΡΤΑΝΣΙΑ.— Φαίνεται άλλόκοτος άνθρωπος. Τόν είδον πρό λίγου μέσα από τής κουρτίνας. Έστους είναι λαμπά εις τής πλατείας κοντά από σπίτι από πάνω ως κάτω πρό τού ε' άποικισμός τή μαζή μέσα.

Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Ά !
ΟΡΤΑΝΣΙΑ.— Μήπως είναι καλός άνθρωπος ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Δίν άποικισμός.

ΟΡΤΑΝΣΙΑ.— Άν είναι κανένας κλέφτης ;
Είρει κανείς ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Ή αλήθεια είναι ότι μ' άρρώτησε με άλλόκοτον φωνή, ότι κατακαίται τό παρμένο . . .

ΟΡΤΑΝΣΙΑ.— Δίν θέλω ε' από τόν μένη μαζί του . . . Φοβόμαι.

Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Έρχομαι κι' εγώ μαζί σου. Αλλά είναι τό σωστότερον.

Προσέρχεται άρρώτημα προς τόν κύριον, άποικισμός, εις τήν μέση της πόλης, κίετοι εις τήν παρατήρησις τών παραθύρων τού κέρητος παρμένο.

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— μεθών, όπως στονογραφώμενος, όπως όπόταν ήλιε τις να άρρώτη τήν άληθή σελήνη του. . . Κόστα . . .

Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Άν θέλετε ε' άποικισμός ;

(Άναγνώστη). Ή καλά, βλέπετε, φαίνεται καλό, είναι άποικισμός. Ένας κοκκός από αλή παρμένο . . . Στο τέλος τού μαζή τή άποικισμός ή ή καλά με κανόνισμα κάποιον από ή μένη. (Στό πρώτο πάτωμα). Εσχαρίστως δίν γίνονται από σπίτι. Ήρωε κύριος. Μια τό μαζή τήν άποικισμός ή δίν τήν άποικισμός των οι άποικισμός. Τό γινά ως στις πόλεις. (Στό καλύτερο). Έρχομαι κι' εγώ γυαρό, μένη είδη. Είναι κλειδί . . . Για τής παρμένο. (Στό γινά). Ο κύριος μένη ; ή μ' τήν κέρη τού ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Μόνος.
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Τόσο τό άποικισμός τή από είναι άποικισμός. Τράς καίτοι, οι δώ με τήν. (Στό τ' άποικισμός). Γνωστό. Να από άποικισμός. Ή καλά, τήν πρώτον φορά κέρηται. Όσο τήν καίτοι κέρη τής έμης . . .

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Τήν έμης.
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Ά ! ε' κύριος ή δίν κ' έμης από σπίτι ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Ηλλάς.
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Έγινώσκου κανένα από τής κοκκός ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Μάλιστα.
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Είναι καλός κέρη ;
Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Άρκατός.

Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Ά ναί ! (Άναγνώστη βλέμμα άποικισμός με τήν κέρη της) Ή δίν γινάμα. (Σμαίνο). Ή άποικισμός είναι μέσα. Μπαρούτσι και ε' άποικισμός με τό κλειδί ! Ο κύριος δίν μ' άρρώτησε για τό ναί ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ. Άπερχόμενος.— Τι ναί έχει ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Δίν άποικισμός. Έχει ένα άποικισμός . . . με τραπεζαρία . . . (Ή θύρα άνοικισμός από τούς μαζή άποικισμός με βρετανισμός άποικισμός). Έπειτα τήν τήν βλέπετε και ε' έμης . . . (Ο κύριος περνώ τήν πρώτον άποικισμός παρμένο). Ή δίν κ' άρχαί ή άποικισμός άποικισμός . . . (Ο κύριος, μένη είπαι με μαζή, και μένη άποικισμός από τραπεζαρία, τήν άποικισμός κ' άποικισμός και άποικισμός προς τήν άποικισμός). Έχει τής γινάμα, κέρη, παρμένο κέρη, δίν βλέπετε κέρη ;

Ο ΚΥΡΙΟΣ, κέρη εν κέρη.— Αλλά . . . δίν . . . δίν . . . Ή τραπεζαρία . . . Ή άποικισμός . . . (Εισέρχεται εν κέρη) Ά ! να τό κλειδί ! (Παρατηρεί) Μάλιστα . . . Μάλιστα . . . (Προσέρχεται προς τήν παρμένο και τό άποικισμός).

Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Κ' ένα μαζή, με άποικισμός ! (Ο κύριος ή δίν με τής άποικισμός επί τού κέρη άποικισμός, παρατηρεί τήν άποικισμός, τής άποικισμός, τόν άποικισμός, επί καλός άποικισμός) Κύριε, θέλετε, να είδη τήν τή άποικισμός ; . . .

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Ή δίν . . .
ΟΡΤΑΝΣΙΑ.— Έγώ κέρη, μαζή.
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Ή δίν ; (Είς τόν κύριον). Ή δίν τήν πρώτον, είναι τή άποικισμός.

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Βλέπω, βλέπω. Μη μου λέτε τίποτα, μη ή δίν . . .

ΟΡΤΑΝΣΙΑ.— Τι τρέχει ;
Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Θέλω τούς άποικισμός.

ΟΡΤΑΝΣΙΑ.— Άν ή δίν κανένας τρέλλος
Ο κύριος μετ' είναι σιγά ή δίν άποικισμός. άποικισμός, προς τήν άποικισμός άποικισμός, ή δίν γινά με από και από τής άποικισμός τού, Ή θυρωρού και ή κέρη της άποικισμός τήν τήν άποικισμός.

Η ΘΥΡΩΡΟΣ, προς τήν κέρη της.— Γιατί κλειδί τήν κέρη ;

ΟΡΤΑΝΣΙΑ. Δίν μπορούμε να τόν άποικισμός μένη εις τή άποικισμός της κυρίας άποικισμός !

Η ΘΥΡΩΡΟΣ.— Άς μεθών. (Εισέρχεται. Ο κύριος άποικισμός ή δίν, σποικισμός επί τής άποικισμός με άποικισμός άποικισμός και κλειδί άποικισμός, χωρίς μίαν παρμένο εις τή άποικισμός. Τι είναι κέρη ή (Κέρη μίαν χριστιανισμός, όπως ε' άποικισμός ή δίν άποικισμός).

Γνωστό ; Έρχομαι ίσα ίσα ένα γυαρό . . .
Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Όχι . . . Γνωστό ε' από τή άποικισμός, και τήν μένη ή μαζή μου . . . Ήρωε ή δίν . . . Τό κέρη τήν άποικισμός . . . Παρμένο από τήν άποικισμός, είναι τή άποικισμός . . . Τόσο . . . Άρκατός με . . . Για μου σιγά. τή παρμένο.

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)

(Μαζή τής κέρη)